

5 Aar, i hvilke de, der vilde vinde Borgerkab paa Haandværks- og Fabrikdrift, skulde være underkastede at bevise, at de havde lagt sig efter vedkommende Haandtering og forstaae den. Jeg har sluttet mig til dette Vædringsforslag, fordi det efter min Formening ikke bryder med Lovforslagets Princip. Det angaaer kun Spørgsmaalet, om noget Mere eller Mindre, for at gjøre Overgangen saameget mere lempelig. Der er i dette Vædringsforslag af den ærede Minoritet brudt med, hvad der hidtil har været tvungen Prøve. Vædringsforslaget forlanger ingen saadan tvungen Prøve; det forlanger kun et Beviis, som vel endog kunde være et blot skriftligt, naar Magistraten eller Communalbestyrelsen erkjendte, at det gav Forsikringen om, at Vedkommende virkelig har lagt sig efter Haandteringen og forstaaer den. Endelig er det anbefalende for dette Forslag — hvad jeg ikke troer stridende med den ærede Forslagsstillers nylige Uttringer, saaledes som jeg opfattede disse — at det ikke udgaaer fra abstrakte Betragtninger om Forholdet mellem Capital og Arbejde, men fremgaaer af det fra Livet heitende Forhold, at Concurrencen vil i Overgangstilbliffet sandsynligviis blive meget betydelig, idet Mange vilde i Aaret 1862 ile til for at nedsette sig som Næringsbrugere, og at det vilde da falde noget lempeligere ud for de hidtilværende, naar disse ikke i dette Dieblif, foruden Concurrencen med dem, som virkelig have lagt sig efter Haandværket, for deri at have Levevei og Levebrød, mødte endvidere Concurrencen med dem, for hvem dette ikke var Fornødenhed, og som ikke selv forstode at udøve Haandværket, men kun vilde forsøge at anbringe deres Penge i et derhenhørende Anlag. Mine Underændringsforslag, sagde jeg, vare beregnede paa at støtte dette Minoritetens Forslag. Dette kunde nemlig, saaledes som det nu er affattet, give et Anstød derved, at Beviiset synes forlangt ogsaa i Tilfælde, hvor der hidtil ingen Prøve har været aflagt. Deri har jeg fundet Anledning til at foreslaae, at der efter Ordet „Haandværksnærings“ skulde indskydes: „ved hvilken Afkæggelse af Prøve hidtil har været fornøden“. Det andet af mine Underændringsforslag gaaer ud paa, at Minoritetetsforslaget hel-

ler ikke skulde komme i Conflict med Lovforslagets § 18, som angaaer de hidtil adskilte Næringsbrug, som just fra Aaret 1862 af at regne skulle ansees som forenede. Eigesom det efter Lovforslagets nysmeldte § 18 vil stille sig saaledes, at den, der i Aaret 1862 har Borgerkab som Grovsmed — for saaledes at benytte det første Exempel, der tilbyder sig — vil, om han endog ikke har aflagt Prøve i flere Haandværk end dette ene, dog faae Afgang til tillige at befatte sig med Kleinsmedearbejde, Anfersmedearbejde, Sporemagerarsbeide o. s. v., saavidt dette senere maatte blive hans Leilighed, saaledes mener jeg, at den ærede Minoritet ikke kan ville mene. Andet, end at den, der efter 1ste Januar 1862 vilde vinde Borgerkab som Smed — for endnu at holde ved det valgte Exempel — kun skulde aflægge Beviis for at forstaae eet af de derunder indbefattede specielle Haandværk. Jovrigt anseer jeg det, som Vædringsforslaget gaaer ud paa, for at være en saa lidt indgribende Concesssion til de Næringsbrugere, der nu ialtsald frygte for at blive gaaede for nær, at vilde man ikke indrømme dem denne, foruden hvad selve Lovforslaget unægtelig opstiller til Lempelse, og foruden hvad det ærede Udvalg maa taffes for dertil endnu at have soiet, saa vil man ikke saavidt muligt tage det Hensyn, som fortjener at tages, saavidt dette er muligt, som det ikke er politisk rigtigt ei at tage saaledes, nemlig Hensynet til Stemningen.

Mit næste Vædringsforslag er stillet til § 16, hvilken Paragraph gaaer ud paa, at Ingen herefter skulde drages til Ansvar for det under Haandværks- og Fabrikdrift henhørende Arbejde, som han enten selv eller ved Hustruens og Børns Hjælp udførte. Det ærede Udvalg har om denne Paragraph yttret, at Samme sætter Priis derpaa. Jeg vil tillade mig ved Siden deraf at udtale, at jeg for min Deel endogsaa sætter større Priis paa denne Paragraph end paa alt Øvrigt, hvad der i hele Lovforslaget kan erkjendes for Fremskridt og Forbedring. Med denne § 16, endelig med denne § 16, er der i Næringsfrihedens Retning givet Alle og Enhver Noget, som Alle og Enhver have Brug for; endelig Noget, som